

anime

TAMAYURA

Írta: Hirotaka

Bizonyára sokan vagyunk, akik egy nehezebb nap után (legyen az munka vagy iskola), semmiféle agytevékenységet igénylő címre nem vágyunk. Esetleg a hétvégi lazulást szeretnénk úgymond kiegészíteni. Ilyenkor nem akarunk bunyót, világ-megváltást, érzelmi válságot, csak nézzük, ahogy a karakterek élnek és mókás dolgokat csinálnak. Egyszerűen megnyugtat, hogy az animében hétköznapi - rózsaszín ködbe csomagolt - dolgokon kívül nem történik semmi.

Egy kép többet mond...

Egy négy részes OVA-t, két évadot, két specialt és négy filmet magába foglaló Tamayura 2010 és 2016 között futott, és bár original történet, kapott egy négy kötetes mangát is. A „cute girls doing cute things” címek egyik korábbi képviselője, de hangulatával bármikor könnyedén megállja a helyét.

Apja halála után Sawatari Fuu édesanyjával visszaköltözik a családfő szülővárosába, Takeharába. Míg Fuu (Potte) iskolába jár, és a barátnőivel tölti ideje nagy részét, édesanyja és nagymamája egy kis cukrászdát vezet. Potte apjának hobbi a fényképezés volt, és ez annyira megragadta a lányt, hogy ő is belevág, és apja régi, analóg fényképezőgépével elkezd megörökíteni a várost, az embereket, a barátait, élményeit. Az animében lényegében azt követhetjük, ahogy Potte és barátai (Sakurada Maon, Hanawa Kaoru, Okazaki Norie) a felső középiskola első évétől az érettségiig és

egyetemi felvételiig, milyen emlékeket gyűjtenek össze. Így mi is részeseivé válunk ezeknek az eseményeknek, és megismerünk még családtagokat, barátokat és a helyi nagytiszteletű őmacskaságát, Momoneko-samát (semmi extra, csak egy nagy rózsaszín szőrgolyót kell elképzelni).

Gyakorlatilag nekünk csak nézni kell, élvezni és pihenni.

...ezer szónál.

Az anime egyik központi eleme a fényképezés. Potte mindig magánál hordja apja gépét, és amit csak érdekesnek talál lefényképez. Amatőr lévén sok rossz kép is készül, de szépen lassan fejlődik, és nagyon hangulatos, idilli képeket láthatunk majd. Később csatlakoznak még hozzá hobbitársak is, hála az iskolai klubnak. Az, hogy Potte a fényképezés iránt érdeklődik nem meglepő, hisz ez az egyetlen kapocs halott apjához, és ez a kötődés szignifikánsan jelen van, újra és újra előjön egy szituáció vagy egy emlék kapcsán. Talán animében itt tapasztaltam eddig a legjobban, hogy mennyire hiányozhat az apa egy gyermeknek; keresi azokat a szituációkat, helyszíneket, amikhez az apjának köze volt. De nagyon jó látni, hogy anyja és nagymamája milyen támogatóan segítik a lányt.

A Tamayura három évet felölelő történetében többször visszaköszönnek ugyanazon elemek, mint az újév ünneplése, fesztiválok vagy a tavaszi kirándulás. A lányok többször elutaznak barátokhoz

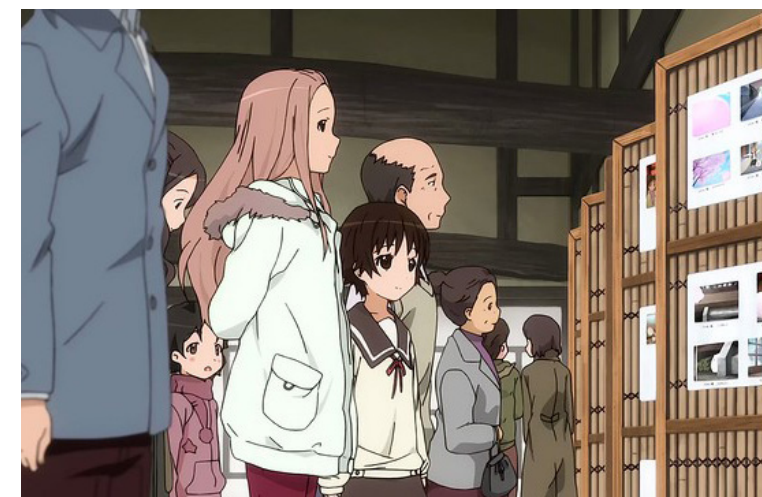
más városba, sütit sütnek, valamint megrendezik a saját kis kiállításukat, ahol többek között az adott év alatt elkészült fotókat tekintheti meg a helyiek.

Ugyanakkor komolyabb témák is előkerülnek olykor-olykor, főleg a vége felé, amikor a pályaválasztás és az egyetem kérdése a tét, így egy kis coming of age is bele van szőve a történetbe. Persze ez teljesen megszokott, mert mint tudjuk, a japán diák számára a középiskola lezárultával véget ér az élet talán legboldogabb és legszabadabb korszaka, az egyetem más élményeket kínál, a jól összeszokott barátok nélkül.

Fotóalanyok

Nem szokásom sokat írni a karakterekről, de most muszáj külön részt szentelnem nekik.

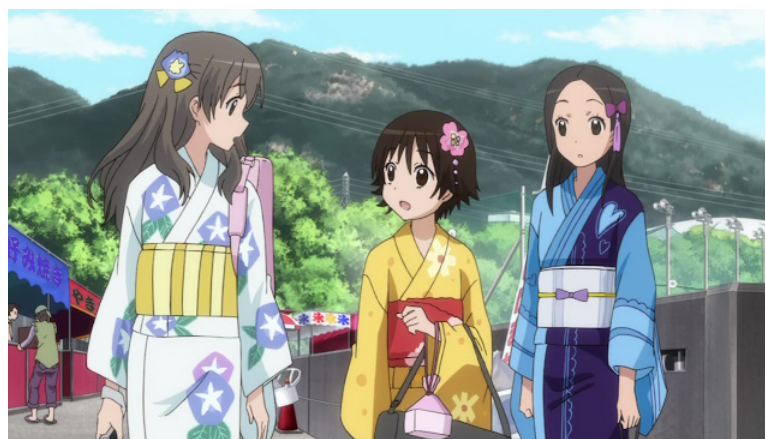
Pottéről már elég sok szó volt, így nem ismétlem meg magam, annyit tennék hozzá, hogy félénk, főleg sok ember előtt, és hajlamos megfeledkezni mindenről, ha jó fotótémát lát.

Maon, még félénkebb, mint Potte, csendesebb, és néha beszéd helyett inkább csak elfütyüli mondandóját. Családjá a szomszéd városban vezet egy fogadót, ahol többször megszállnak barátaikkal.

Kaoru talál a legátlagosabb, szóval alig tudok róla írni valamit, ő a támogató személyiség, aki mindenkinek ott van, ha kell. Nővére, Sayomi viszont igazi egyéniség, már egyetemista és kissé felelőtlen sofőr, a lányok mindig megbánják, hogy beülnek mellé. Számunkra ez a humorfaktort erősíti.

Norie mind közül a legergikusabb, szinte mindig aktívodik valamit, és imád sütni, nasikat gyártani, ezért Potte mamájával gyakorta ügyeskedik valamin. Jah, és odáig van Potte öccséért Kou-ért, aki egyébként az egyik legcukibb gyerek karakter, akit eddig láttam.

A négy lány mellé később csatlakoznak még Potte fotóklubjának tagjai. De itt van még Potte anyja és nagymamája, Maon szülei, a helyi fotoboltot vezető fickó, akit simán Maestroként emlegetnek, az osztályfőnök, aki bele van zúgva az éttermet vezető Chimóba, nem utolsósorban pedig Shihomi Riho, aki fotós és Potte példaképe.

Szóval igazi élő városkát kapunk, és aki szereti a japán vidéki hangulatot, az garantáltan élvezni fogja a sorozat minden egyes percét.

Expozíció

Mivel nem ez volt 2010 első felének hype címe, így értelemszerűen nem is a legmenőbb

grafikát kapta, ugyanakkor nem kell szégyenkeznie, mégha itt-ott már meg is látszik az a pár év. A karakterábrázolástól kezdve a kisvárosi környezetet át a természetes tájak látványig mindegyik nagyon szép, nem minden részletgazdag, valahol egészen elnagyolt (főleg ami a természetet illeti), de könnyen tudnánk háttérképet választani. A színek nem is túl erősek és nem is teljesen pasztellesek, mindenképp kellemes a szemnek.

Tudjuk jól, hogy a japánok remekül ültetnek át valós helyszíneket az animékbe, és itt sincs ez másként. Takehara városa tényleg létezik, a Seto beltenger partján fekszik. Érdeemes rákeresni, nagyon szép hely.

Zenék tekintetében meglehetősen egy-síkú a cím. A jelenetek alatt (már ahol van) főleg lágy, kellemes dallamokat kapunk. Az openingek és endingek, legyen szó akármelyikről, szintén a kedves, lágy dallamvonalat erősítik. Valamelyik egészen fülbemászó, másikon pedig gond nélkül el lehetne aludni.

A Tamayura nem kínál sem többet, sem kevesebbet, minthogy segít ellazulni, és bár néhol kötelezően drámázik egyet, vagy inkább komolyra fordítja a cselekményt, ez már szinte műfaji sajátosság, és megengedjük neki.

Aki szereti az olyan címeket, mint a Non Non Biyori vagy a Yuru Camp, az ebben sem fog csalódni.

OVA - 4 epizód (18 perc/rész)
Tamayura

TV sorozat - 2x12 epizód (24 perc/rész)
Tamayura: Hitotose
Tamayura: More Aggressive

Filmek - 4x1 epizód (52 perc/rész)
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 1 - Kizashi
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 2 - Hibiki
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 3 - Akogare
Tamayura: Sotsugyou Shashin Part 4 - Ashita

Stúdió: TYO Animations
Műfaj: vígjáték, slice of life, dráma, iyashikei
Év: 2010-2016

